

זוהי חנותו של סו' חור ותרנגולי החרוז אלי הוכברג בשוק הכרמל, שהיה על פי כל הסימנים, הזוכה בפרס הגדול של הטוטו. מאחורי הדלפק עומד אחד העובדים.

משחקים, לא היו מבוססות. ביום הראשון השבוע הכחיש מוכ'ל ההתאחדות לכדורגל, יוסף דגן, לא רק כי נערכת חקירה כלשהי, אלא שבכלל הגיעה אליו איזו שהיא שמועה על הטיית משחק.

ההמלצות

לא בוצעו

מזעות דומות, שפשטו בעונת הכדורגל לפני שלוש שנים, הביאו להקמתה של ועדת עיוני, שמונתה לחקור את השמועות בדבר מתן תשלומי כסף להטיית משחקי כדורגל, מסקנות הוועדה קבעו אז כי „ההימורים במתכונתם הנוכחית כבר גרמו לכך שנוצרו קבוצות של מהמרים גדולים, העוקבים אחרי משחקים ושחקנים, לוחצים על שחקנים בהצעות שוחד ואיומים, וגורפים עקב השקעתם הגדולה את מרבית הפרסים.“

ב רחוב יום טוב שבשוק הכרמל בתל-אביב מתנהלים הר עסקים באיטליז העופות ותרנגולי החרוז של אליהו הוכברג כרגיל. הפועלים ממשכים לשחוט עופות ולמרוט את נוצותיהן. הלוקחות פוקדים את החנות כרגיל. רק את בעל החנות עצמו, אלי הוכברג בן 52, לא ניתן למצוא בחנות מאז יום ראשון בשבוע שעבר.

באותו יום ראשון, כאשר התפרסמו תוצאות משחקי הכדורגל שנערכו בשבת ועמם תוצאות ניהושי הטוטו, נפתחו בקבוקי שמפנו באיטליזו של הוכברג. שכנים, לקוחות ועובדי-אורח הוזמנו ללגימת חינם.

מעולם לא ראה רחוב יום טוב, שהוא רחוב של איטליזי עופות, יום כל כך טוב. היתה לאלי הוכברג סיבה טובה לשפוך שמפאניה כמו מים. הוא הצליח, לדבריו, לנחש 13 ניהושים נכונים בטוטו, אך לא שמחת הניהוש הקפיצה אותו כל כך כמו הפרס שהיה מונח בצידו.

הפרס הראשון בטוטו בשבוע שעבר, היה הגדול בפרסים שקרצו אי פעם באיזה שהוא מיפעל הימורים במדינת ישראל מאז הקמתה: מיליון ו-56 אלף לירות. אפילו במימדים של מפעלי ההימורים באירופה זהו פרס רציני. עובדה: כל תחנות השידור באירופה מיהרו לפרסם את הידיעה, שמהמר כדורגל אלמוני בישראל זכה בפרס של מיליון ומאה אלף לירות.

כי האישי שזכה בפרס הגדול בטוטו, שהצטרף לסכום ענק כזה אחרי שבשלושת סיבובי הניהושים הקודמים לא הצליח איש לנחש את תוצאות כל 13 משחקי הטוטו, זכה גם בשורה שלמיאה של פרסים שניים (בסכום של 6000 ל"י כל פרס) על ניהוש 12 תוצאות משחקים ועוד פרסים שלישיים ורביעיים על ניהוש תוצאות 11 ועשרה משחקים.

בניגוד למסעותיו ומבצעיו הקודמים לא עורר ביקורו החטוף של אייבי בבירות כל הדים בישראל, גם בלבנון התייחסו העיתונים להופעתו כאל אסיוורה פיקאנטית. אבל אייבי עדיין מאמין: „לא חשוב שלא הצלחתי במה שרציתי ולא נפגשתי עם מי שרציתי לפגוש. העיקר שעצם הנסיעה התפרסם בעיתונים בישראל ובלבן נון. אנשים קראו ואולי גם חשבו, ולו רק להרגע על האפשרות של שלום. זוהי ההצלחה האמיתית שלי.“

שוק שחור בזכויות

א ודם כאשר פורסם ברבים כי מנחש בודד הוא שזכה בפרס הגדול, אחרי שמילא טופס ניהוש בסכום של 51.20 ל"י, בו ניהש 6 ניהושים כפולים ו-7 ניהושים בודדים (בסך הכל 64 טורי ניהוש). חזר בו לפתע אלי הוכברג ממשתחו. מכריו טענו כי טעה למעשה וניהש רק 12 משחקים וכל זכיותו לא הסתכמה אלא בסכום של 72 אלף ל"י. אלי הוכברג עצמו נעלם ולא ניתן היה למצוא בביתו ברחוב יהודה הימית ביפו או באיטליזו.

וכיוון שהנתלת הטוטו לא פירסמה את שם הזוכה בפרס מיליון ומאה אלף הלירות, החלה המדינה כולה לעסוק במשחק של ניהושים והשערות: מיהו המאושר?

מדוע ירצה אדם שזכה במיליון לירות להסתיר את זהותו? זאת היתה השאלה שהטרידה את מאות אלפי המשתתפים בניהושי הטוטו, שהזרימו שלושה מיליון ל"י תוך שבוע אחד לניהושי הכדורגל, כדי לנסות לזכות בפרס הגדול.

לשאלה זו היו כמה תשובות. מיליון ומאה אלף לירות פטורות ממש שוות למעשה מיליון וחצי לירות. מי שזכה בזכיה כזאת יכול למכור את הזכיה לאדם שרוצה להלבין את הונו ברווח נוסף של 400 אלף ל"י לפחות.

טבעי שמי שרוצה למכור את זכיותו למלבין הון שחור, לא ירצה לפרסם את שמו ברבים.

האישי שזכה בפרס הראשון יכול היה להיות גם נציג של כנופייה שהחליטה להשתלט על הפרס הגדול בכל מחיר. כנופייה

בטרמינגל, ספר אייבי השבוע בחדר ידיו דתו בפאריס. אבל כשפניתי אליו בשאלת הקדו, הוא הסתלק. ביציאה מהטרמינגל כבר המתינו לאייבי צלמי העתונות של ביירות שידעו מראש על בואו. מהם לא הצליח אייבי להתחמק עד סוף מסעו הקצר בבירות. צילומיו, כשהוא יוצא מהטרמינגל כשהעיתון פיגארו תחוב במעילו לזיהוי וכשהוא קונה שמלה ערבית לידידתו, הופיעו למחרת היום בעתון הלבנוני „נאהר, שהקדיש לביקורו של אייבי את כותרתו הראשית. אבל פלסטטינים לא הציגו אייבי לפגוש בבירות.

המתנבב — קצין ביטחון. „התכר וונתי לשבת בשקט כמה ימים במלון,“ סיפר אייבי „ולחכות עד שיאסר עראפאת יחזור ללבנון, ואז לנסות להיפגש עמו. אבל אנשי הביטחון הלבנונים ידעו גם הם על בואי. חששתי ממצערי.“ הוא הסתלק מהטרמינגל, ניסה להתקשר למיפקדת אחד הארגונים הפלסטטינים, שם סירבו לדבר עמו. אחר-כך טייל בעיר, קנה מיספר מזר כרות ובחצות נסע למלון סנט ג'ורג' שם כבר המתינו לו אנשי הביטחון הלבנוניים. אחד מהם היה, לדבריו, מכר ותיק: הוא היה בשעתו מתנדב על סיפון ספינת הש"ן לוס שלו. למחרת נשלח אייבי לפריס.

מישפט האם שהתכתלה

המתלוננת שיקרה באומרה שהיתה בתולה, ובתי-המישפט זיכה את הנאשמים באונם מחמת הספק

מכונית של בלשי המדור המרכזי של מיטרת מחוז תל-אביב נעצרה בשעות הלילה המאוחרות ליד בית נטוש, בשכונת שליד בית-המעצר של המיטרת באכור ככיר, הבית הנטוש היה מואר, דבר שעורר את חשדם של הבלשים. ליד הכניסה לבית גילו מיספר צעירים ועצרו אותם.

בפנים, על ספה אדומה, ישבה חנה יצחקי לבושה חולצת-טרקו בלבד, והיא מתייפחת בהיסטריה. בחקירתה במיטרת סיפרה כי נאנסה על-ידי ארבעה מתוך שישה הבחורים שהמתינו בחוץ.

פרקליטות מחוז תל-אביב הגישה כתב-אישום נגד ארבעה מהצעירים, האשימה אותם באונס קבוצתי. מן היום בו נתגלתה הצעירה בבית הנטוש ועד לסיום המישפט, חלפו שלוש וחצי שנים.

תיניק בגיל 16. „אני בת 20,“ סיפרה חנה, „יש לי 13 אחים ואחיות. כש הייתי בת 15 התאהבתי בכחור בן 18. הוא היה בשבילי הכל, וחשבתי שגם הוא אהב אותי. עד שיום אחד גיליתי שאני בהריון. זה היה כבר בחודש החמישי. הכחור ברח, ועד היום אני יודעת איפה הוא. העבירו אותי למוסט, ושם ילדתי מסרתי את התינוק לאימוץ.

אחר-כך הכרתי חייל בשם יעקב. הייתי בדיסקוטק, וכשיצאתי הוא הציע לי טרמפ. במכונית היה גם גיסו, ועוד חבר. יעקב קבע אתי-פגישה בבית של גיסו, אבל כשר הגעתי הוא לא היה שם. רק גיסו, אחר-כך הגיע לדירה בחור בשם משה, עם כלב. „הבחור אותי סחב אותי לחדר השני, הוריד לי את הבגדים ובעל אותי. אחר-כך בא גם גיסו של יעקב. הבחור עם הכלב הזמין מניתי ולקח אותי לאבו-רכיבי. שם סירבתי לרדת. הורידו אותי בכוח לחדר, איימו עלי, אמרו שאם אשכב איתם ילנו לי 50 לירות. איימו עלי בטוריה, ושלחו אותי למיכלחת. הם אמרו שהם ירצו אותי. אחרי-כך באו עלי אחד אחרי השני. שישה בחורים. ארבעה מהם שכבו איתי. השניים האחרונים לא הספיקו, כי המיטרה הגיעה פיתאום.

„בחקירה, במיטרת, התיבישתי לספר להם שיש לי ילד, ואמרת שהייתי בתולה. רק אחר-כך גיליתי את האמת.“

יחסים בחוצות ובשדות. בשבוע שעבר חתמו שלושת השופטים שישבו ב"הרכב בית-הדין, בראשותו של השופט מקס צ'רנובילסקי, את פסק-דינם. שלוש

תעלומות

מיליון הטרנטו

כדי למנוע מצב זה, הגישה ועדת עיוני שורה של המלצות. ביניהן: הגבלת ההצטרבות של סכום הפרס הראשון והגבלת סכום ההשקעה המותרת למהמר אחד. שתי המלצות אלה לא בוצעו. סכום ההצטרבות של הפרס הראשון לא הוגבל. מיספר הניהושים למהמר אחד על גבי טופס אחד הוגבל אומנם ל-432 ניהושים (העולים למהמר 345.60 ל"י) אולם אין כל מניעה שמהמר אחד ימלא טפסים ככל שיאפשר לו כיסו, בתנאי שלא יהיו לו יותר מ-432 ניהושים על טופס רבי-טורי אחד.

זה גם מה שעושה אלי הוכברג, אחד הוותיקים במהמרי הכדורגל בארץ. לטענת ידידיו הוא נוהג להמר מדי שבוע בסכומים גדולים. בעבר כבר נפלו בחלקו לא מעט זכיות נכבדות ושמו מוכר בין אנשי הטוטו. לפני שבוע, לקראת הפרס של מיליון הלירות, השקיע אלי הוכברג לטענת מכריו סכום נכבד בעל חמש ספרות טפסי ניהושים רבי-טוריים.

הוכברג, שהוא אב לבן בן 26, העובד עמו באיטליזו, לבת בת 21 המשרת בצה"ל ומחזיק בכלב זאב ענק השומר על דירתו היפואית הישנה, מכחיש כמובן בפני מכריו שפנו אליו שהוא הזוכה המאושר שזכה בזכיה הגדולה.

כל עוד לא תפרסם מרעצת ההימורים, שבחסותה נערכים ניהושי הכדורגל את שמו של הזוכה בפרס הגדול, יכול הוכברג, שכל הסימנים מעידים שהוא מיליונר הטוטו, ליהנות מהספק שכל שאינו נהנה מספק זה הוא ספורט הכדורגל הישראלי, שגל השמועות החדש על שוחד ואיומים המופעלים בו כדי להטות תוצאות משחקים, פוגע בתרמית הספורטאית שלו, אותה ניסו לשקם מאז פירסום מסקנות ועדת עיוני.

כזו יכולה לשלוח טפסי ניהושים בהשקעה של כמה עשרות אלפי לירות בניהוש עצמו ובהשקעה של כמה רבבות ל"י נוספות בשיחוד וקניית שחקנים, כדי ללכת על בטוח בניהוש תוצאות משחקים שנקבעו מראש. גם אם מנחש אלמוני מקרי עשוי להתחלק עמם בזכיה הגדולה, עדיין מובטחת לכנופייה כזו, שכמוה פעלו בישראל בעבר, הכנסה קנייה של כמה מאות אלפי ל"י, ויכול אדם כזה, ההופך בן-לילה למיליונר, סתם מתוך צניעות לדרוש את איסור פירסום שמו, ולו רק כדי שלא יטרודוהו מתרימים וגובי-צדקה למיניהם.

מכל מקום, העובדה ששמו של הזוכה בפרס הגדול לא פורסם, הולידה גל של שמועות וניהושים. כי בשבוע בו היו כמה תוצאות מפסיעות בהחלט במשחקים שנכללו בטבלת הניהושים, קשה גם למנחש מקצועי ללכת אפילו על משחק אחד על בטוח. השמועות שפשטו ספרו על כנופייה, מאנשי כרם התימנים, שבערות שוחד ואיומים, קבעה מראש את תוצאות שלושה מ-משחקי הליגות באותה שבת. אלא שלשמועה זו לא היתה כל אחיזה. כך, למשל, טענו השמועות, כי נצחונה המפתיע של קבוצת מכבי חדרה, האחרונה בליגה א' מחוז הצפון, על מובילת הטבלה הפועל רמת-גן, היה קבוע מראש. באה השבוע מכבי חדרה, ניצחה שוב את המובילה התורנית בטבלה — מכבי חיפה, והפריכה את השמועה. לעומת זאת, מקריות מוזרה נעוצה בעובדה שכל הקבוצות התימניות שמישחקיהן נכללו בטופס ה-טוטו באותו שבוע, נחלו הפסדים.

גם הדיעות שפורסמו באחד העיתונים השבוע, כאילו חוקרים המיטרת ומשרד-החקירות של מודיעין אזרחי חשדות על מכירת